

Kitab Daniel - Nomer Tilu Puluh Tujuh

*Mulangkeun Kaleresan-kaleresan Asal: Muka Kacindekan Kana Impian
William Miller jeung Hudangna Deui Nubuat dina Poe-panungtungan*

Jeff Pippenger
2024-01-01

Impian William Miller ditempatkeun dina buku Early Writings, ku kituna tunduk kana analisis jeung panerapan nubuatan anu sarua, anu wajib dilaksanakeun ku saurang murid anu narékahan pikeun ngabagi leres Firman bebeneran. Impian éta geus dipidangkeun sababaraha kali salila mangtaun-taun ku Future for America, tapi di dieu kami nempatkeun éta kana ulikan ngeunaan “paningkatan pangaweruh,” anu dibuka dina “waktu ahir” dina taun 1798. Impian éta nyangkem sajarah tina pesen anu ngawakilan pangaweruh anu ditingkatkeun éta. Éta ngagambarkeun hiji patalina antara gerakan-gerakan tina pesen malaikat kahiji jeung katilu.

Impian William Miller ngécéskeun pagawéan anjeunna, sarta pagawéan anjeunna ditipologikeun ku pagawéan Musa dina awal Israil baheula. Panggenapan impian Miller dina poé-poé panungtungan, ditipologikeun ku pagawéan Kristus dina poé-poé panungtungan Israil baheula. Pagawéan anu dihontal ku Kristus dina ahir Israil baheula ngawakilan pagawéan anu dihontal ku Kristus dina poé-poé panungtungan Israil rohani. Dina impian Miller, pagawéan anu dihontal dina poé-poé panungtungan digambarkeun minangka anu dipigawé ku “Jalma Sikat Kokotor”. Penting pisan pikeun ngaku yén impian Miller téh hiji ramalan ngeunaan panggenapan Seruan Tengah Peuting dina poé-poé panungtungan. Penting pisan ogé pikeun ngaku yén pagawéan Kristus pikeun Israil baheula dina poé-poé panungtungan maranéhna ditipologikeun kana pagawéan “Jalma Sikat Kokotor” dina impian Miller.

Salah sahiji unsur tina padamelan Kristus anu penting pikeun diperhatikeun nyaéta yén Anjeunna lain ngan ukur muka segel bebeneran-bebeneran anu kakubur ti jaman Musa, tapi Kristus dina waktu anu sarua ngamagnifikeun bebeneran-bebeneran asal éta. Ku kituna, Anjeunna netepkeun hiji conto yén nalika umat Allah ngalaksanakeun impian Miller dina poé-poé panungtungan, bebeneran-bebeneran anu ditegakkan ngaliwatan padamelan Miller bakal dimekarkeun ngaleuwihan pamahaman aslina.

“Dina mangsa Jurusalamet, urang Yahudi geus nepi ka nutupan pisan permata-permata bebeneran anu mulya ku rongsokan tradisi jeung dongéng, nepi ka teu mungkin deui ngabédakeun anu leres ti anu palsu. Jurusalamet sumping pikeun nyingkirkeun rongsokan tahayul jeung kasalahan-kasalahan anu geus lila dipiara, sarta pikeun nempatkeun permata-permata firman Allah dina raraga bebeneran. Naon anu bakal dipigawé ku Jurusalamet lamun Anjeunna sumping ka urang ayeuna saperti Anjeunna sumping ka urang Yahudi? Anjeunna kedah ngalakukeun pagawean anu sarupa, nyaéta mersihan rongsokan tradisi jeung upacara. Urang Yahudi kacida kagangguna nalika Anjeunna ngalakukeun pagawean ieu. Maranéhna geus leungit tetempoan kana bebeneran asli ti Allah, tapi Kristus nembongkeun deui éta kana paningal maranéhna. Ieu téh pagawean urang, ngabébaskeun

bebeneran-bebeneran Allah anu mulya tina tahayul jeung kasalahan. Betapa agungna pagawean anu dipercayakeun ka urang dina Injil!” Review and Herald, 4 Juni 1889.

Dinten ieu jalma nu maké sikat pikeun ngabersihan kokotor (Kristus) keur ngalaksanakeun “pagawéan nu sarupa dina nyingkirkeun runtah tradisi jeung upacara” saperti nu geus dipigawé ku Singa ti kaom Yuda (Kristus) dina mangsa urang Yahudi. Dina impian Miller, permata-permata mulia tina bebeneran anu geus disusun sampurna dina peti Firman Allah, jadi katutupan ku runtah jeung permata-permata palsu. Eta permata-permata kudu dikaluarkeun tina runtah éta sarta diperenahkeun deui kana peti Firman Allah anu leuwih gedé dina mangsa Seruan Tengah Peuting dina poé-poé panungtungan, sabab waktu Miller nenjo permata-permata anu geus dipulihkeun dina peti anu leuwih gedé éta, anjeunna “ngagorowok ku kabungah anu kacida, sarta gorowok éta ngahudangkeun” anjeunna. Impian Miller kajadian dina taun 1847, tilu taun sanggeus Seruan Tengah Peuting malaikat kahiji, ku kituna hudangna anjeunna dina impian éta mangrupa Seruan Tengah Peuting dina poé-poé panungtungan. Eta Seruan Tengah Peuting diproklamasikeun ku dua saksi anu geus dipaéhan ku sato galak anu naék ti jurang anu taya dasarna, sarta geus paéh di jalan salila tilu satengah poé, nepi ka maranéhna di hijikeun babarengan tuluy dihirupkeun deui di lebak tulang-tulang garing anu paéh, sarta tuluy diangkat jadi hiji panji. Impian Miller digenepan di jalan éta, sarta di lebak anu sarua anu ku anjeunna diidentifikasi minangka “kamarna”.

Dina sajarah kaum Millerite, Gusti ngagunakeun Miller pikeun netepkeun bebeneran-bebeneran asli Adventisme, tapi impianana nandakeun yén sapanjang waktos bebeneran-bebeneran éta bakal kakubur. Fenomena nyingkirkeun rongsokan tradisi jeung kabiasaan ieu nyaéta anu dipigawe ku Kristus dina ahir Israél kuna, sarta ku ngalakukeun kitu Anjeunna ngalambangkeun panggenapan panungtungan tina impian William Miller.

Urang Yahudi geus leungiteun paningal kana “bebeneran asalna ti Allah, tapi Kristus nembongkeun deui éta ka maranéhna,” sarta ngaidentifikasi pagawean-Na minangka “pagawean urang.” Pagawean urang nyaéta “ngabébaskeun bebeneran-bebeneran Allah anu mulya tina tahayul jeung kasalahan.” Impian William Miller nandaan kapanggihna, ditepikeunana jeung ditampikna, sarta dipulihkeunana bebeneran-bebeneran asal. Pikeun ngalaksanakeun pagawean pamulihan, Kristus nempatkeun bebeneran kana “rangka bebeneran.” “Rangka bebeneran” pikeun William Miller nyaéta pamahamanana ngeunaan dua kakawasaan anu ngancurkeun, nyaéta paganisme jeung kapapaan. Dina poé-poé panungtungan, “rangka bebeneran” nyaéta tilu kakawasaan anu ngancurkeun: naga, sato galak, jeung nabi palsu.

“Waktu Kristus sumping ka dunya pikeun maparin conto agama anu sajati, sarta ngaluhurkeun asas-asas anu kedah ngatur hate jeung lampah manusa, kapalsuan geus nyekel kacida jerona kana jalma-jalma anu geus narima cahaya anu kacida gedéna, nepi ka maranéhna geus teu ngartos deui kana cahaya éta, sarta teu boga kahayang pikeun ninggalkeun tradisi demi bebeneran. Maranéhna nolak Guru sawarga, maranéhna nyalibkeun Gusti kamulyaan, supaya maranéhna bisa nahan kabiasaan jeung rekaan maranéhna sorangan. Roh anu sarua pisan téh katingali di dunya ayeuna. Jalma-jalma teu resep nalungtik bebeneran, ku sabab sieun tradisi maranéhna kaganggu, sarta tatanan hal-hal anu anyar diasupkeun. Dina kamanusaan aya kacenderungan anu tetep pikeun salah, sarta sacara alamiah manusa condong pisan

ngaluhur-luhurkeun pamanggih jeung pangaweruh manusa, sedengkeun anu ilahi jeung langgeng henteu kacekel ku pangarti atawa dihargaan.” Counsels on Sabbath School Work, 47.

Upami Kristus sumping ka dunya dina mangsa kiwari, Anjeunna bakal manggihan “sumanget anu sarua pisan” dina ngagungkeun pamanggih jeung pangaweruh manusa, anu nempatkeun tradisi ngagantikeun bebeneran. Dina impian Miller, dina poé-poé panungtungan, Kristus sumping minangka lalaki anu mawa sikat lebu pikeun ngalaksanakeun pagawéan anu sarua éta. Nalika pagawéan-Na minangka lalaki anu mawa sikat lebu geus réngsé, permata-permata aslina bakal ngagenclang sapuluh kali leuwih caang tibatan panonpoé, minangka dua saksi, anu dilambangkeun ku Miller, hudang ku sora panguwuh seruan tarik.

Raraga bebeneran anu dipasihkeun ka Miller nyaéta struktur nubuatan ngeunaan dua kakawasaan anu ngadatangkeun karuksakan, sarta raraga bebeneran anu dipasihkeun ka Future for America nyaéta struktur nubuatan ngeunaan tilu kakawasaan anu ngadatangkeun karuksakan. “Konci” anu napel kana peti éta nyaéta metodologi husus anu dibuka segelna sarta dipasihkeun ka Miller, sarta saterusna ka Future for America.

“Konci pangaweruh dina jaman Kristus geus dicabut ku jalma-jalma anu saestuna kedah nyekel éta pikeun muka gudang harta hikmah dina Kitab-kitab Suci Perjangjian Heubeul. Para rabi jeung guru-guru, ku kalakuanana, ampir-ampiran geus nutup Karajaan Sawarga ti nu miskin jeung nu sangsara, sarta ninggalkeun maranéhna supaya binasa. Dina pangandika-pangandika-Na, Kristus henteu sakaligus ngedalkeun loba perkara ka maranéhna, sangkan Anjeunna teu ngabingungkeun pikiran maranéhna. Unggal perkara dijadikeun-Na écés jeung cindek. Anjeunna henteu nganggap hina ngulang deui bebeneran-bebeneran heubeul anu geus dipikawanoh dina nubuat-nubuat lamun éta bakal ngawula kana maksud-Na pikeun ngukuhkeun gagasan-gagasan.”

"Kristus nya éta anu munggaran ngasongkeun sagala permata bebeneran baheula. Ku pagawean musuh, bebeneran-bebeneran ieu geus dipiceun tina tempatna. Eta geus dipisahkeun tina kalungguhanana anu sajati, tuluy ditempatkeun dina rangkay kasalahan. Pagawean Kristus nya éta pikeun ngalereskeun deui sarta netepkeun permata-permata mulya éta dina rangkay bebeneran. Asas-asas bebeneran anu ku Anjeunna sorangan geus dipasihkeun pikeun ngaberkahan dunya, ku jalan pakakasna Sétan, geus dikubur sarta sigana geus musna. Kristus nyalametkeun eta tina runtah kasalahan, maparin ka eta kakuatan anyar anu hirup, sarta marentahkeun eta supaya ngagenclang lir permata-permata mulya, sarta tetep teguh salalawasna.

“Kristus nyalira tiasa ngagunakeun salah sahiji tina ieu bebeneran-bebeneran baheula tanpa nginjeum sanajan partikel pangleutikna, margi Anjeunna anu parantos ngalahirkeun éta sadayana. Anjeunna parantos nempatkeun éta kana pikiran sareng pamanggih unggal angkatan, sareng nalika Anjeunna sumping ka dunya urang, Anjeunna nyusun deui sareng ngahirupkeun bebeneran-bebeneran anu parantos paéh, ngajadikeun éta langkung kuat pikeun mangpaat angkatan-angkatan anu bakal datang. Nya Yesus Kristus anu gaduh kakawasaan pikeun nyalametkeun bebeneran-bebeneran éta tina runtah, sareng masihan deui ka dunya kalayan langkung ti kaségaran sareng kakawasaan aslina.” Manuscript Releases, jilid 13, 240, 241.

Matak narik pikeun dicatet dina petikan anu panungtungan yén konci anu dipaké ku Kristus dina ahir Israil baheula nyaéta pikeun muka Perjanjian Heubeul. Konci tina metodologi Miller muka peti Perjanjian Heubeul jeung Perjanjian Anyar, tapi dina poé-poé panungtungan, dina panutup impianana, peti éta leuwih gedé. Konci metodologi dina poé-poé panungtungan muka lain ngan ukur Perjanjian Heubeul jeung Perjanjian Anyar, tapi ogé Roh Nubuat. Muka segel Wahyu Yesus Kristus, pas saméméh panutupan mangsa kasempetan, dilaksanakeun ku Singa ti kaom Yuda, anu dina impian Miller digambarkeun minangka lalaki panyapuan kokotor. Sadérék White netelakeun yén pagawean lalaki panyapuan kokotor éta lumangsung pas saméméh panutupan mangsa kasempetan.

“Gusti maparin ka abdi hiji tetenjoan, dina tanggal 26 Januari, anu ku abdi baris dicaritakeun. Abdi ningali yén sawatara umat Allah téh belet jeung saré kénéh; ngan satengah hudang, sarta henteu ngarasakeun mangsa anu ayeuna keur urang hirup di jerona; sarta yén ‘jalma’ anu mawa ‘sikat lebu’ éta geus asup, jeung yén sawatara aya dina bahaya kasapu. Abdi nyuhunkeun ka Isa supaya nyalametkeun maranéhna, ngahampura maranéhna sakeudeung deui, sarta ngantep maranéhna ningali bahaya maranéhna anu matak pikageriheun, sangkan maranéhna bisa nyiapkeun diri saméméh janten salalawasna telat teuing. Malaikat nyarios, ‘Karuksakan keur datang kawas angin puyuh anu pohara kuatna.’ Abdi nyuhunkeun ka malaikat supaya welas asih sarta nyalametkeun jalma-jalma anu mikacinta dunya ieu, anu kabeungkeut kana banda kagunganana, sarta anu henteu daék ngaleupas tina éta, jeung ngorbankeun éta pikeun ngagancangkeun para juru béja dina lalampahan maranéhna pikeun ngadaharan domba-domba anu lapar, anu keur paraeh ku kurangna kadaharan rohani.”

“Waktu sim kuring ningali jiwa-jiwa malarat anu keur maot ku sabab kakurangan kana bebeneran kiwari, jeung sawatara anu ngaku percaya kana bebeneran malah ngantep maranéhna paéh ku cara nahan sarana anu diperlukeun pikeun neraskeun pagawean Allah, éta pintonan kacida nyerina, nepi ka sim kuring nyuhunkeun ka malaikat sangkan dipiceun ti hareupeun sim kuring. Sim kuring nempo yén nalika perkara Allah nungtut sabagian tina harta banda maranéhna, saperti nonoman anu datang ka Yesus, [Matthew 19:16–22.] maranéhna indit kalawan susah hate; sarta yén moal lila deui pukulan anu ngalimpah bakal ngaliwat sarta nyapu sagala kagungan maranéhna nepi ka tumpur, sarta harita geus kasép pikeun ngurbankeun banda dunya, jeung nyimpen harta banda di sawarga.” Review and Herald, April 1, 1850.

“Cemeti nu ngaleleb” téh lambang tina hukum Minggu anu baris geura sumping, sarta pagawean si tukang sikat kokotor dina impian Miller lumangsung pas saméméh mangsa kasempetan rahmat ditutup. Nya éta nalika Anjeunna geus ngabersihan éta kamar, tuluy Anjeunna ngalungkeun deui permata-permata éta kana peti anu leuwih gedé, sarta maranéhna tuluy ngagenclang sapuluh kali leuwih caang batan panonpoé. Daniel jeung tilu jalma mulya éta kapanggih sapuluh kali leuwih hadé batan anu séjén.

Ayeuna dina ahir poé-poé anu ku raja geus ditetepkeun pikeun nganteurkeun maranéhna asup, kapala para sida-sida nganteurkeun maranéhna ka payuneun Nebukadnesar. Tuluy raja ngawangkong jeung maranéhna; sarta di antara maranéhna kabéh teu kapanggih saurang ogé anu saperti Daniel, Hananya, Misael, jeung Azarya; ku sabab éta maranéhna nangtung di

payuneun raja. Jeung dina sagala perkara hikmat jeung pangarti anu dipaluruh ku raja ti maranéhna, anjeunna manggihan yén maranéhna sapuluh kali leuwih hadé ti batan sakabéh tukang sihir jeung ahli nujum anu aya di sakuliah karajaanna. Daniel 1:18–20.

“Ahir jaman,” pikeun Daniel, ngagambarkeun batu uji tempat Nebukadnézar netepkeun pangadilan, sarta éta tés ngalambangkeun hukum Minggu dina ahir jaman. Kabeneran-kabeneran asli jeung dasar bakal ngagenclang sapuluh kali leuwih caang nalika dipulihkeun deui dina ahir jaman tibatan nalika éta mimiti dipikawanoh. Kabeneran-kabeneran éta, jeung jalma-jalma wijaksana anu ngartos kana éta kabeneran dina ahir jaman, bakal ngagenclang sapuluh kali leuwih caang salila hujan panungtungan, anu mangrupa pangulangan tina Sasambat Tengah Peuting.

“Maranéh keur ngabayangkeun datangna Gusti téh jauh teuing. Kuring ningali yén hujan ahir bakal datang [sagancangna saperti] ceurik tengah wengi, sarta kalayan kakawasaan sapuluh kali leuwih gedé.” Spalding and Magan, 5.

Pamulihan bebeneran-bebeneran asal kalaksanakeun ku cara nerapkeun metodologi hujan panungtung, nya éta “garis kana garis.” Sanggeus dipulihkeun, bebeneran-bebeneran asal éta mancарkeun cahaya “sapuluh kali” leuwih caang tibatan waktu Miller mimiti nenjo éta. Jalma-jalma wijaksana anu ngagunakeun konci metodologi pikeun mulangkeun bebeneran-bebeneran asal, meunang hiji pangalaman anu “sapuluh kali” leuwih hadé batan jalma-jalma anu ngadahar metodologi Babul. Anu kasapu ku lalaki anu mawa sikat kokotor téh nya éta jalma-jalma anu geus napol kana tradisi jeung kabiasaan anu geus nutupan bebeneran asal, sarta anu dipiceun babarengan jeung kasalahan-kasalahan tina tradisi jeung kabiasaan anu geus dipikaresep ku maranéhna.

Hiji doktrin palsu téh brahala.

“Dina nampik bebener, manusa nampik anu ngarangna. Dina ngaluluhlantak hukum Allah, maranéhna mungkir kana kakawasaan Sang Nu Méré Hukum. Sarua gampangna nyieun brahala tina ajaran jeung tiori palsu jeung ngawangun brahala tina kai atawa batu.” The Great Controversy, 584.

Pangandika ka Éfraim anu nandaan panutupan mangsa kasempetan pikeun Éfraim, nekenkeun bebeneran ngeunaan naon anu dihontal ku jelema anu nyekel sapu lebu nalika manehna nyapuan lanté.

Éfraim geus ngahiji jeung brahala: antepkeun manéhna nyorangan. Hosea 4:17.

Maneh téh naon anu didahar ku maneh, sakumaha kabuktian ku Daniel jeung tilu nonoman anu satia. Kahariwang Sister White ngeunaan jalma-jalma anu “bodoh jeung tumpul” aya patalina jeung kurangna maranéhna dina pasiapan, jeung kurangna pangabisa maranéhna pikeun ngabédakeun pentingna “bebeneran kiwari.” Kahariwangna téh mangrupa ékspresi tina kaprihatinan Kristus ka urang Yahudi anu resep ngabantah dina mangsa jeung jamanna, anu geus sagemblengna leungit tina paningal kana bebeneran-bebeneran asal. Impian Miller nandakeun ahir Israél rohani modéren, anu geus dilambangkeun ku Israél literal baheula.

“Ahli-ahli Taurat jeung urang Parisi ngaku ngajentrekeun Kitab Suci, tapi maranéhna ngajentrekeunana nurutkeun pamadegan jeung tradisi maranéhna sorangan. Kabiasaan-kabiasaan jeung piwuruk-piwuruk maranéhna jadi beuki ketat jeung beuki nuntut. Dina harti rohanina, Firman suci jadi keur rahayat ibarat kitab anu disegel, katutup tina pangarti maranéhna.” Signs of the Times, May 17, 1905.

Poék-poék nu beuki ngagelap geus tumiba kana Adventisme Laodikea ti saprak 1863, sarta Alkitab jeung Roh Nubuat geus jadi ka maranéhna saperti hiji kitab anu disegel. Pas saméméh mangsa kasempetan rahmat ditutup, Wahyu Yesus Kristus dibuka segelna, sarta ieu ngahasilkeun hiji prosés pangujian tilu léngkah anu tungtungna maranéhna anu nampik ngaleupaskeun brahala-brahala adat jeung tradisi maranéhna disapu musna ku hukum Minggu anu enggal datang.

“Urang boga hiji Redeemer anu taya watesna, sarta kacida mulyana permata-permata bebeneran anu mere kasaksian ngeunaan ieu dina firman Allah. Tapi permata-permata anu mulya ieu geus kakubur ku tumpukan runtah, ku tradisi, ku bid’ah-bid’ah, anu malah ku Sétan sorangan geus dimimitian. Rarancang-rarancangna keur digawé kalayan kakuatan anu anéh kana pikiran manusa pikeun ngagerhanakeun ajén Kristus pikeun jalma-jalma anu percaya ka Anjeunna. Musuh Allah jeung manusa geus ngagugulung pangaruh gaib kana jalma-jalma anu ngaku jadi para pangiring Kristus, nepi ka ngeunaan loba di antarana bisa disebutkeun, Maranéhna henteu nyaho kana waktu nalika maranéhna didatangan.” Review and Herald, 16 Agustus 1898.

Impian Miller ngagambarkeun sajarah ngadegna “bebeneran-bebeneran asli,” panolakan ka dinya saterusna, tuluy pamulihanana anu ahirna. Teu lila saméméh panutupan mangsa kasempetan, “Lalaki Sikat Kokotor” asup kana éta kajadian sarta ngadegkeun deui bebeneran-bebeneran asli, sarta ngajadikeun éta “sapuluh kali” leuwih caang. Ieu lumangsung dina mangsa sajarah Jerit Tengah Peuting, anu miheulaan Jerit Nu Kuat ti malaikat katilu dina hukum Minggu. Jerit Tengah Peuting ngahudangkeun sarta misahkeun para parawan saméméh hukum Minggu, sakumaha Jerit Tengah Peuting ogé miheulaan dibukana pangadilan panalungtikan dina sajarah Millerite. Nalika permata-permata éta dialungkeun deui kana peti anu leuwih gedé, anu geus dipulihkeun, geus kasep, sabab éta kajadian lumangsung “sanggeus” lanté geus disapuan beresih.

“Lebu jeung runtah kasasaran geus ngubur permata-permata bebeneran anu mulya, tapi para pagawé Gusti bisa ngagali deui ieu harta, nepi ka rébuan jalma bakal neuteup ka dinya kalayan kabungah jeung kaajrihan. Malaikat-malaikat Allah bakal aya di gigireun pagawé anu handap asor, maparin rahmat jeung panerangan ilahi, sarta rébuan bakal dituntun pikeun ngadoa babarengan jeung Daud, ‘Buka panon abdi, supaya abdi tiasa ningali hal-hal anu ajaib tina hukum-Mantenna.’ Bebeneran-bebeneran anu salila mangabad-abad teu katingali jeung teu dipaliré, bakal nyorot caang tina kaca-kaca anu dipanarkeun tina firman suci Allah. Garéja-garéja umumna anu geus ngadangu, nampik, jeung nginjak-nginjak bebeneran, bakal beuki ngalakonan kajahatan; tapi ‘anu wijaksana,’ nya éta jalma-jalma anu jujur, bakal ngarti. Eta kitab geus kabuka, sarta pangandika Allah ngahontal hate jalma-jalma anu hayang nyaho pangersa-Na. Dina sora tarik malaikat ti sawarga anu ngahiji jeung malaikat katilu, rébuan bakal hudang tina kaayaan teler rohani anu geus nyekel dunya salila mangabad-abad, sarta bakal ningali kaéndahan jeung ajén bebeneran.” Review and Herald, December 15, 1885.

“Rébuan” anu tuluy hudang éta ngalambangkeun domba-domba Allah anu séjén anu masih aya di Babul, sabab “sora tarik” dimimitian dina waktu hukum Minggu. Pagawéan “Dirt Brush Man” geus lumangsung ti saprak 11 Séptémber 2001, jeung leuwih kénéh ti saprak Juli 2023.

“Rasul nyarios, ‘Sakabéh Kitab Suci dipaparin ku ilham Allah, sarta aya mangpaatna pikeun pangajaran, pikeun negeskeun kasalahan, pikeun ngabenerkeun, pikeun ngalatih dina kabeneran: sangkan jalma Allah jadi sampurna, lengkep dipaparin sagala pangabisa pikeun unggal pagawean anu hade.’ Alkitab téh ngajentrekeun dirina sorangan. Hiji petikan bakal kabuktian jadi konci anu muka petikan-petikan séjén, sarta ku jalan kieu cahaya bakal nyaangan harti kecap anu nyumput. Ku ngabandingkeun rupa-rupa téks anu ngamuat perkara anu sarua, bari nengetan patalina tina unggal sisina, harti sajatina tina Kitab Suci bakal katembong écés.

“Loba anu nyangka yén maranéhna kudu ngonsultasikeun kitab-kitab tafsir ngeunaan Kitab Suci supaya ngartos kana harti pangandika Allah, sarta urang moal nyekel pamadegan yén kitab tafsir téh ulah dipaluruh; nanging diperlukeun kacerdasan rohani anu kacida gedéna pikeun manggihan bebeneran Allah di handapeun tumpukan kecap-kecap manusa. Sakitu saeutikna anu geus dipigawé ku gareja, minangka hiji badan anu ngaku percaya ka Alkitab, pikeun ngumpulkeun mutiara-mutiara anu sumebar tina pangandika Allah kana hiji ranté bebeneran anu sampurna! Mutiara-mutiara bebeneran henteu perenahna dina beungeutna baé, sakumaha anu disangka ku loba jalma. Pikiran pangawasa dina pasatuan kajahatan salawasna digawé pikeun nyumputkeun bebeneran tina paningal, sarta pikeun nempatkeun pamadegan jalma-jalma gedé dina tetempoan anu pinuh. Musuh ngalakukeun sagala anu aya dina kakawasaanana pikeun ngahalangan cahaya sawarga ku jalan prosés-prosés atikan; sabab maranéhna henteu ngahayangkeun supaya manusa ngadangu sora Gusti, anu ngandika, ‘Ieu jalanana, lampahkeun di jerona.’”

“Permata-permata bebener sumebar di sakuliah widang wahyu; tapi éta geus kaurug ku tradisi manusa, ku ucapan jeung parentah-parentah manusa, sarta hikmah ti sawarga dina prakna geus dipaliré; sabab Sétan geus hasil ngajadikeun dunya percaya yén kecap-kecap jeung prestasi-prestasi manusa téh kacida pentingna. Gusti Allah, Nu Nyipta alam-alam, kalayan waragad anu taya watesna geus maparin Injil ka dunya. Ngaliwatan agén ilahi ieu, cinyusu-cinyusu panglipur sawarga anu ngabungahkeun, anu nyegerkeun, sarta panglipur anu langgeng geus dibuka pikeun maranéhna anu daék datang ka sumber kahirupan. Kénéh aya urat-urat bebener anu can kapanggih; tapi hal-hal rohani dipikaharti ku cara rohani. Pikiran anu kasaput ku kajahatan teu bisa ngahargaan ajén bebener sakumaha ayana éta dina Yesus.”
Review and Herald, 1 Désémber 1891.

Pagawean Kristus sakumaha dilambangkeun dina impian Miller ku jalma anu nyepeng sikat kokotor téh dua rupa. Nya éta pikeun miceun kasalahan, jeung mulangkeun bebeneran anu asalna. Miceunna kasalahan ogé dua rupa, sabab nalika kasalahan disapukeun kaluar ngaliwatan jandéla, kasalahan éta mawa bareng jeung dirina jalma-jalma anu milih tetep napel kana kasalahan-kasalahan éta. Pagawean pamisahan anu dilaksanakeun ku jalma anu nyepeng sikat kokotor éta ogé ditepikeun ku Yermia, sarta kasaksianana saluyu jeung Sister White, nalika anjeunna nyatakeun yén, “para pagawé Gusti tiasa muka ieu banda-banda, nepi ka rébuan bakal

ningal kana éta kalayan kabungah jeung rasa kahéranan.”

Ku sabab eta kieu timbalan PANGERAN: Lamun maneh mulang, ku Kami maneh bakal dibalikkeun, sarta maneh bakal nangtung di payuneun Kami; jeung lamun maneh misahkeun anu mulya tina anu hina, maneh bakal jadi sungut Kami; maranéhna kudu mulang ka maneh, ari maneh ulah mulang ka maranéhna. Yermia 15:19.

Kontéks tina petikan dina kitab Yermia téh nujul ka jalma-jalma anu geus ngalaman kuciwa anu kahiji dina tanggal 18 Juli 2020. Henteu saukur “Dirt Brush Man” anu misahkeun anu mulya ti anu hina, tapi ieu ogé mangrupa pagawéan jalma-jalma anu dilambangkeun ku Yermia, anu digambarkeun keur nyieun hiji kaputusan naha maranéhna rék mulang ka PANGERAN atawa henteu mulang. Jelas maranéhna saméméhna henteu jeung PANGERAN, sabab lamun maranéhna geus leumpang jeung Anjeunna, moal aya alesan pikeun maranéhna mulang. Nalika maranéhna mulang sarta nangtung di payuneun PANGERAN, tuluy saterusna jadi juru carios-Na, maranéhna bakal geus ngalaksanakeun hiji pagawéan misahkeun anu mulya ti anu hina. Pagawéan “Dirt Brush Man” merlukeun partisipasi ti jalma-jalma anu wijaksana. Pagawéan “Dirt Brush Man” dina impian Miller ogé digambarkeun nalika Kristus nyucikeun lanté pangirikan-Na ngaliwatan hiji prosés pamurnian.

“Sakedik gancangna ieu prosés panyucian bakal dimimitian, abdi teu tiasa nyarios, nanging éta moal lila ditunda. Anjeunna anu nyekel garu panyaring dina panangan-Na bakal nyucikeun Bait-Na tina pangotoran moralna. Anjeunna bakal tuntas meresihan tempat pangirikan-Na.” Testimonies to Ministers, 372, 373.

Prosés “ngamurnikeun” anu pamungkas dimimitian dina bulan Juli 2023, sarta ieu téh prosés ngamurnikeun anu kasebut dina Malachi pasal tilu.

“Malaki 3:1–4 dikutip.

"Hiji prosés ngamurnikeun jeung nyucikeun keur lumangsung di antara umat Allah, sarta Gusti Nu Maha Kawasa geus ngagelarkeun panangan-Na kana padamelan ieu. Prosés ieu pohara nyeri keur jiwa, tapi perlu supaya sagala rereged tiasa dipiceun. Pangsaan téh penting sangkan urang dibawa deukeut ka Rama sawarga urang, dina katundukan kana pangersa-Na, supaya urang tiasa ngahaturkeun ka PANGERAN hiji kurban dina kabeneran. Padamelan Allah dina ngamurnikeun jeung nyucikeun jiwa kudu terus lumangsung nepi ka hamba-hamba-Na kacida direndahkeunana, kacida paéhna ka diri sorangan, nepi ka nalika disaur kana palayanan anu giat, maranéhna boga paningal anu tunggal kana kamulyaan Allah." Review and Herald, April 10, 1894.

Impian kadua Miller netelakeun mulangkeun deui kabeneran-kabeneran asal, sarta sakaligus mulangkeun deui hiji umat anu geus paburencay. Impian kadua Nebukadnésar netelakeun mulangkeun deui karajaanana. Impian Miller nyangkem dikuburna kabeneran-kabeneran asal dina istilah yén kabeneran-kabeneran éta “dipaburencaykeun.” Kecap “dipaburencaykeun” mangrupikeun lambang tina “tujuh kali.” Impian Nebukadnésar nyaritakeun ngeunaan “paburencayna” “tujuh kali.” Nebukadnésar ditempatkeun dina mangsa ahir dina taun 1798, sarta di dinya anjeunna ngawakilan hiji jalma anu geus tobat. Miller mangrupikeun lambang tina “anu

wijaksana” dina taun 1798.

Urang baris neraskeun impian Miller dina artikel salajengna.

“Lamun urang dipanggil pikeun ngabédana pendapat jeung batur, atawa batur ngébréhkeun béda pamadeganana ti pamadegan urang, urang kudu nembongkeun sumanget Kristen, sarta ngajaga kanyataan ieu tetep kaciri yén urang sanggup tetep tenang jeung adil; sabab bebeneran téh tahan diuji. Beuki dipaluruh, beuki bakal mancarkeun cahayana. Gusti henteu kersa kana sagala hal anu ngandung rasa kasar jeung kakerasan, sarta maparin pangrebukana ka jalma-jalma anu ngalungkeun hina jeung cacad ka jalma-jalma anu béda pamadegan jeung maranéhna, ku cara nempatkeun maranéhna dina gambaran anu panggoréngna. Sakumna Sawarga nengetan jalma-jalma anu ngalakukeun kitu sakumaha Sawarga nengetan urang Parisi, sarta nyatakeun maranéhna minangka jalma-jalma anu teu nyaho boh Kitab Suci boh kakawasaan Allah. Musuh-musuh bebeneran moal bisa ngajadikeun bebeneran jadi kasalahan. Maranéhna bisa waé nincak-nincak bebeneran, sarta nyangka yén ku sabab maranéhna geus ngajungkirkeun éta jeung nutupanana ku runtah, éta geus dikalahkeun; tapi Allah bakal ngagerakkeun sawatara umat-Na anu satia pikeun ngalakukeun saperti anu dipigawé ku Kristus nalika Anjeunna aya di bumi,—nyapuan runtah éta, sarta mulangkeun bebeneran kana tempatna anu pantes dina raraga bebeneran.

“Dina kumpulan-kumpulan anu bebeneran dijadikeun perkara sawala, bakal aya jalma-jalma anu bakal ngalawan sagala hal anu can kungsi dicekel ku maranéhna minangka bebeneran; jeung bari maranéhna ngarayu dirina sorangan yén maranéhna ngan keur merangan kasalahan, maranéhna perelu ngadéngé ku ceuli anu henteu miboga prasangka, sangkan maranéhna ngarti naon ari bebeneran, sarta ulah nyasarkeun jeung salah napsirkeun anu diucapkeun. Maranéhna boga conto tina jalma-jalma dina sagala jaman anu geus merangan bebeneran, sarta ku kitu maranéhna geus nampik pituah (sic) Allah ngalawan dirina sorangan. Beurat pisan tanggung jawab anu bakal tumiba kana jalma-jalma anu geus narima cahaya anu gedé, jeung kasempetan anu gedé, tapi can kénéh gagal pikeun sagemblengna aya di pihak Gusti. Lamun maranéhna wani sagemblengna aya di pihak Gusti, maranéhna bakal dijaga dina kajembaran budi, sanajan maranéhna dipénta pikeun nangtung sorangan. Anjeunna bakal mampuhkeun maranéhna pikeun nangtung kalayan wani, dina kasucian jeung kajujuran, bari merjuangkeun prinsip-prinsip kabeneran anu teu kacampuran. Anjeunna bakal ngadukung maranéhna dina merangan anu bener ku sabab éta bener, sanajan kaadilan geus rubuh di jalan, sarta katulusan teu bisa asup. Maranéhna bakal ngarti kana naon anu murni jeung teu kacemar, sarta saluyu jeung kahirupan Kristus, sarta moal nyimpang tina prinsip-prinsip pangmurnina agama Kristen dina sumanget, kecap, atawa lampah, sanajan maranéhna nangtung ngalawan lain ngan ukur kabodoan, tapi ogé ngalawan jalma-jalma anu terpelajar jeung boga pangalaman, anu maké pakarang sofistri pikeun ngabungkem maranéhna. Ngaliwatan sakabéh pasulayan antara kasalahan ngalawan bebeneran ieu, maranéhna bakal dijaga, sarta dimampuhkeun pikeun ngajaga hiji laku hirup anu nyababkeun musuh-musuh maranéhna teu bisa mungkir atawa ngalawan maranéhna. Maranéhna bakal nangtung siga batu karang dina prinsip, nolak pikeun badami ku ngorbankeun prinsip jeung saha waé, bari tetep miara sumanget anu bakal nandaan unggal urang Kristen.”

“Jalma anu jadi pangikut Kristus bakal ngabédakeun antara anu suci jeung anu biasa, sarta bakal pageuh nyekel bukti anu sajati ngeunaan watak jeung pagawean hiji jalma, sabab Kristus parantos ngandika, ‘Ku buahna maranéh bakal nyaho maranéhna.’ Urang Kristen bakal terus maju di tengah sagala rupa panolakan. Maranéhna bakal ngahinakeun panyilepan, sabab éta lahir ti Iblis. Maranéhna bakal ngéwa kana tuduhan, sabab éta téh pakarang si jahat. Maranéhna moal miara dengki atawa ngantepkeun pangagungan diri, sabab ieu téh ciri-ciri musuh Allah jeung manusa. Maranéhna moal kapanggih jadi panata mata-mata; sabab Sétan ngagunakeun urang Yahudi anu dihina dina ngalaksanakeun ieu pagawean ngalawan Yesus. Maranéhna moal nuturkeun dulur-dulurna ku banjir patalékan sakumaha urang Yahudi nuturkeun Kristus kalayan tujuan ngajebak Anjeunna dina omongan-Na, sarta ngadorong Anjeunna supaya nyarita ngeunaan loba hal, sangkan maranéhna bisa ngajadikeun Anjeunna salah ku hiji kecap.” Home Missionary, 1 Séptémber 1894.